

Todisteiden tarkastelua, että Tempaus tapahtuu ennen vihaa

Evidence for the Pre-Trib Rapture

By Jack Kinsella, [February 9, 2021](#)

([Jack Kinsella](#) meni pois vuonna 2013.)

Eilisessä Omega-kirjeessä keskustelimme seurakunnan Tempauksesta ja siitä, miksi kenenkään ei pitäisi lannistua siitä, ettei se ole vielä tapahtunut.

Keskustelimme siitä, että Jumala on pitkämielinen meitä kohtaan, koska hän ei tahdo, että kukaan hukkuisi, vaan että kaikki tulisivat parannukseen, ja ehdotimme, että se, mikä meistä näyttää viivytykseltä, on todellisuudessa sitä, että Jumala antaa eksyneille vielä yhden viimeisen mahdollisuuden, ennenkuin Herra Jeesus tulee hakemaan seurakuntansa.

Kuten tavallista, se sai aikaan sähköpostivyöryn ihmisiltä, jotka vaativat (jälleen kerran), että todistaisin heille, että on olemassa sellainen asia kuin Tempaus ennen vihaa, käyttäen kaikkia tavanomaisia "syöttejä" – koska saarnaan valhetta, joka jotenkin vahingoittaa seurakuntaa ja Raamattu ei opeta "suurta pakoa" jne. jne. jne.

Minusta on kiehtovaa, että ne, jotka ovat eri mieltä Tempauksesta, suhtautuvat niin vihamielisesti niihin, jotka odottavat ensin Tempausta ja sen jälkeen Ahdistusta, aivankuin heillä olisi pyhä tehtävä muuttaa näkemykseni vastaamaan omaansa.

Toisaalta en tunnista mitään sellaista tehtävää, että minun pitäisi "käännyttää" heitä. Uskoipa sitten Tempaukseen ennen Ahdistusta, sen puolivälissä tai sen jälkeen, tai uskooko Tempaukseen ylipäätään, niin sen tapahtuessa, jos ihminen on pelastettu, hänet temmataan yhtä lailla kuin sellainen, joka ei usko Tempaukseen.

Emme pelastu Tempauksen ajoittamisen emmekä edes Tempausta koskevan opin perusteella. Me pelastumme luottamalla täytettyyn ristin työhön, että Jeesus Kristus vuodatti verensä puolestamme synnin sovituksiksi. Piste.

Lisäksi monet arvostelijani sanovat, että opettaessani Tempausta ennen vihaa tuomitsen kristityt menettämään uskonsa Ahdistuksen aikana.

Se menee näin: Koska opetan Tempausta ennen Ahdistusta, niin jos sitä ei tulekaan, niin niiden kristittyjen usko, jotka jakavat näkemykseni, on niin murskana, että he kääntyvät pois Kristuksesta, ottavat Pedonmerkin ja ovat ikuisesti kadotettuja.

Tällaisen päättelyn virheet ovat välittömiä ja ilmeisiä. Ensinnäkin pelastava usko kohdistuu Kristukseen, ei Tempaukseen. Toiseksi, Raamattu lupaa, että Pyhä Henki asuu minussa, kunnes Jeesus palaa, joten minun on mahdotonta sekä todella olla Pyhän Hengen asunto, että kääntyä pois, hyväksyä Merkki tai olla ikuisesti kadotettu.

Lopuksi, Tempaus ennen vihaa on ainoa selitys, joka voittaa kaikki vaikeudet, joita Raamattu asettaa kaikkien muiden näkemysten suhteen.

Yksi ensimmäisistä väitteistä tempausoppia vastaan on, että sana "tempaus" ei esiinny Raamatussa. (Kuten monet ovat jo todenneet, myöskään sana 'raamattu' ei esiinny Raamatussa. Mitä se tarkoittaa?)

Sana 'tempaus' on johdettu kreikan sanasta 'harpazo', joka tarkoittaa 'tarttua, viedä pois väkisin' tai 'siepata pois'. Kreikan 'harpazo' on latinaksi 'rapios' ja siitä tulee englannin sana 'rapture (tempaus)'.

Kohta 1.Kor. 15:51-58 kuvaa Uuden Testamentin pyhien muuttamista, johon liittyy muutos silmänräpäyksessä kuolevaisuudesta kuolemattomuuteen. Ne uskovat, jotka ovat elossa tuolla hetkellä, eivät koskaan koe kuolemaa (1.Kor. 15:51).

Jae 1.Ts. 4:17 kuvailee samaa tapahtumaa sanomalla, että Kristuksessa kuolleet 'nousevat ensin' ja sitten me, jotka olemme elossa ja jäämme jäljelle, 'temmataan ylös' (harpazo, rapios) olemaan hänen kanssaan pilvissä.

Tempaus on ehdottomasti raamatullinen oppi, ellemme halua hylätä tai allegorisoida pois sitä, mikä on selvästi kirjaimellinen opetus. Mutta tapahtuuko se ennen Ahdistusta, sen aikana vai sen lopussa?

Kohdat 1.Ts. 1:9-10, 5:1-9, Room. 5:9 ja Ilm. 3:10 lupaavat kaikki, että seurakunta-ajan uskovat 'pelastetaan tulevasta vihasta'. Ahdistuksen aikaa

kutsutaan nimenomaan Jumalan vihan päiväksi.

Nyt Herra pidättää tuomiota. Hän istuu armon valtaistuimella, mutta päivä lähestyy, jolloin hän istuu tuomion istuimelle. Silloin "Hänen vihansa päivä" tulee koko maailmalle (Ps. 110:5, Ilm. 6:17, Jes. 13:6-13).

Jotkut uskovat, että Raamattu lupaa, että seurakunta ei pelastu ULOS suuresta ahdistuksesta, ja ajattelevat sen sijaan, että seurakunta pelastuu sen LÄPI. Tämä näkemys on ristiriidassa Ilm. 13:7 kanssa, joka selkeästi opettaa, että Ahdistuksen aikana maan päällä olevia ei vapauteta vihasta, vaan se voittaa heidät:

"Ja sille annettiin valta käydä sotaa pyhiä vastaan ja voittaa heidät, ja sen valtaan annettiin kaikki sukukunnat ja kansat ja kielet ja kansanheimot."

Se myös rikkoo jakeen Dan. 7:21 profetian, jossa sanotaan antikristuksesta (pieni sarvi): *"... se sarvi, jonka minä näin sotivan pyhiä vastaan ja voittavan heidät."*

Jos antikristuksen sallitaan sotia Ahdistuksen pyhiä vastaan ja voittaa heidät, kuten Raamattu selvästi sanoo, niin samanaikaisesti ei voi olla niin, että nuo samat pyhät pelastetaan Ahdistuksen "läpi".

Raamattu sanoo, että Pyhän Hengen pidättävä toiminta poistetaan ENNEN Ahdistusta.

Raamatun mukaan Pyhä Henki on synnin hillitsijä (1.Moos. 6:3, Jes. 59:19). Pyhä Henki tuli maailmaan nykyisessä erityisessä dispensaatiossaan helluntaina (Apt. 2) nimenomaan antamaan seurakunnalle voiman toteuttaa lähetyskäsky.

Kohta 2.Ts. 2:1-8 tekee selväksi, että Hänen pidättävä vaikutuksensa otetaan ENSIN 'pois tieltä' ja SEN jälkeen 'tuo laiton' paljastetaan. Jos Pyhä Henki ei jätä tai hylkää minua, ennenkuin Jeesus tulee, niin Häntä ei voida ottaa pois maailmasta ilman, että Hän ottaa minut mukaansa. Jos joku väittää toisin, hän muuttaa Jeesuksen lupausta siten, että [sen sijaan] Lohduttaja ei koskaan jätä tai hylkää sinua - paitsi silloin, kun tarvitset Häntä eniten.

Seurakunnalla ei ole mitään roolia Ahdistuksessa, joka on Jaakobin vaivan aika, Danielin 70. viikko. Se on nimenomaisesti varattu kahta tarkoitusta varten: tuomio Kristuksen hylkäävälle maailmalle ja Sakarjan luvussa 12 kuvatun Israelin kansallisen lunastuksen aikaansaaminen.

Jakeessa Ilm. 4:1 Johannes kuulee lauseen: *"Nouse ylös tänne, niin minä näytän sinulle, mitä tämän jälkeen on tapahtuva!"*. Siitä hetkestä eteenpäin ei

mainita mitään maanpäällisestä seurakunnasta, vaikka kolmessa ensimmäisessä luvussa ei muusta puhuttukaan. Seurakunta mainitaan uudelleen vasta luvussa 19, kun se palaa Herran mukana.

Jeesus sanoi seurakunnalle: *“Minun Isäni kodissa on monta asuinsijaa. Jos ei niin olisi, sanoisinko minä teille, että minä menen valmistamaan teille sijaa? Ja vaikka minä menen valmistamaan teille sijaa, tulen minä takaisin ja otan teidät tyköni, että tekin olisitte siellä, missä minä olen”* (Joh. 14:2-3).

Mutta kun Jeesus tulee Ahdistuksen lopussa, hän tulee perustamaan messiaanisen valtakunnan maan päälle. Jos Ahdistus olisi tarkoitettu seurakunta-ajan uskoville, tuo lupaus ei toteutuisi.

Sitten on vielä läheisyyden oppi. Raamattu sanoo, että Toista Tulemusta Ahdistuksen lopussa edeltävät erityiset merkit - katso esimerkiksi luku Matteus 24.

Apostoli Paavali sanoi, että meidän ei tarvitse murehtia ajan merkeistä, koska seurakunnalle on luvattu lunastus "pimeyden päivästä", jonka on määrä voittaa koko maailma (2.Ts. 5:1-5). Ahdistusta edeltävät kristityt odottavat Kristusta, eivät antikristusta.

Lopuksi on vielä kysymys uskovista Ahdistuksen ajan lopussa. Kohta Mt. 25:31-46 osoittaa, että on uskovia, jotka siirtyvät tuhatvuotiseen valtakuntaan. Jos Tempaus tapahtuu Ahdistuksen lopussa, mistä he tulevat?

On selvää, että Ahdistusta edeltävä Tempaus on ainoa selitys, joka täyttää Raamatun edellytykset.

“Niin lohduttakaa siis toisianne näillä sanoilla” (1.Ts. 4:18).